

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Septiceps Lvthervs, Vbiqve Sibi, Svis Scriptis contrarius,
in visitationem Saxonicam**

Cochlaeus, Johannes

Parisiis, 1564

De Satisfactione pro peccatis, cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35803

DE SATISFACTIONE

In lib. 3° cōtra Zuingl.
& Oecolam padium.

temperare, quām sic per contraria huius Pro*tei* dogmata, consilia & præcepta, fluctuare, totūque populum (ipsomet fatente) in fide dubium fieri?

De Satisfactione pro peccatis.

C A P. XXXI.

In Resolu-tionibus.

QVanquam non ignoret Lutherus, & se ipsum aliquoties, & antiquissimos quoque autores, multa de satisfactione pro peccatis scripsisse, Martyres item plurimos & Romanos Pontifices & vetustissima Concilia modum pœnitendi & satisfaciendi pro peccatis in triennali, quinquennali, decennali, &c. pœnitentiā statuisse, cūunque satisfactionis rigorem ultra mille annos in Ecclesia perdurasse. Ipse tamen furiosa improbitate & insania peruicacia nunc aliquot annis contendit, nihil esse opera satisfactoria, Christum pro omnibus peccatis nostris satisfecisse, non requiri à nobis, nisi fidem solam, quamquam in visitatione nūc ei contritionem superaddit: De quā tamen ante sic pronunciavit, non semel Contritio, quæ paratur per discussionē, collectiōnem & detestationē peccatorū, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suę, pōderando peccatorum grauitatē, multitudinē, fœditatem, amissionē æternæ beatitudinis, & acquisitionē æternę damnationis, hęc (inquit)

In assertio-ne art. 6.

contritio facit hypocritā, imò magis peccatorem. Qualia verò pronunciauerit de satisfactione in sua tum Babylone, tum Assertione, longum esset referre. Referam autē vnum aut alterum hīc ex 500. articulis eius, quibus olim respondi. Quantò sceleratior es (inquit) tantò citius Deus gratiam infundit. At magna pars hominum eò tendit, ut se adornet, sicut cattus, quasi per hoc Deus eos acceptare debet. Nequaquam, nam scriptura Deum sic laudat, quòd aufert peccata, & proiicit ea in mare. Sæpe (inquit) audistis, quòd erga Deum operibus non indigemus, sed erga hominem: Coram Deo autem nulla re indigemus, nisi nuda fide. Debemus solùm cum Isaac venire, hoc est, cum fide, seruos & asinos deorsum dimittere, hoc est, opera. Hæc & id genus multa nequissimè inculcauit laicis, ut odium excitaret in sacerdotes, in se verò fauorem populi, quem à scrupulis & carnificina conscientiæ tam facile per nudam & solam fidem ipse liberaret, illi autem iniunctis pœnitentiis onerarent. Ostendant, si possunt (inquit) vbi in tota scriptura, vñus apex aut iota scribatur, pro peccato mortali vno debere satisfieri septem annis? Dicant vbi pro differētibus peccatis, differentes pœnas statuat Christus & Apostoli? Nōne hęc omnia sunt postea inuenta ab Episcopis? Et tamē ibidem fatetur & concedit improbissimus nebulo, q̄ Ecclesia mater, pio affectu præuentura manum Dei,

In cap. Bāz
bylo. cap. de
pœnitent.

In assertio-
ne. art. 5.

In 500. art.
65. 67. 68.
in serm. de
piscatura

Petri: &
Estote misericordes &
cat.

In Assertio-
ne. art. 5.

DE SATISFACTIONE.

castigat filios suos satisfactionibus quibusdam, ne incurvant flagella Dei, sicut Niniuitæ operibus suis spontaneis præuenerunt iudicium Dei. Hæc pœna est arbitraria (inquit) non in totum, ut illi volunt, sed tamen necessaria. Nam aut nos, aut homines, aut Deus punit peccata, quod illi per indulgétias tollunt omnino: Cū, si essent pij pastores, potius imponerent pœnas, & Ecclesiæ exemplo præuenirent Deum, sicut Moses eū præuenit, occidendo filios Israël, propter peccatum vituli aurei. Optimū au-

In lib. Visi. Item fuerit, si nos ipsos puniremus. Hæc in Assertione. Quāuis verò & nunc dicat in Visitatione sua, quod satisfactio pro peccatis nostris nulla sunt opera nostra, quia Christus solus pro peccatis nostris satisfecerit: Tamen multò recentius scripsit in Resolutionibus, quod illæ tres partes satisfactionis, Ieiunium, Oratio, Eleemosyna, non pertinent ad sacramentalem pœnitentiam, quoad substatiā factorum, quia sunt de præcepto Christi; sed pertinent ad eam quoad certum modum & tempus, secundum quod Ecclesia ordinauerit. Videlicet, quādiu sit orandum, ieiunandum, dandum. Item, quantum & quid orandum, quantum & quid non comedendum, quantum & quid dandum. Hæc ibi. Nūc autem aliter scribit & prædicat, quia amissio Ecclesiæ spiritu, spiritum sequitur erroris, & mēdacijs. Intravit enim Satan in eum, & factus est spiritus mendax in ore eius, & omnium sociorum & suorum erorum eius.

In Resolu-
tione cœclis-
sionis. 3.

3. Reg. vlt.

De